

РЕШЕНИЕ

№ 418

гр. Добрич, 10.12.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ДОБРИЧ, V СЪСТАВ, в публично заседание на десети октомври през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Минка Кирчева

при участието на секретаря Ирена Р. И.
като разгледа докладваното от Минка Кирчева Административно
наказателно дело № 20223230200499 по описа за 2022 година

и за да се произнесе, взе следното предвид:

Производството е по реда на чл.59 и сл. от ЗАНН.

Образувано е по жалба на „ Ж. 23 „ ЕООД, гр. Добрич, ЕИК: ***, представлявано от Д. П. Ж. срещу Наказателно постановление / НП / № 08-2200034/39, издадено на 08.04.2022г. от Директора на „ ИТ „ гр. Добрич, с което на жалбоподателя за нарушение по чл. 63, ал. 2 от КТ, на основание чл. 416, ал. 5 във вр. с чл. 414, ал. 3 от КТ е наложена „ имуществена санкция „ в размер на 1500лв. С жалбата се иска отмяна на НП като незаконосъобразно, алтернативно прилагане разпоредбата на чл. 28 от ЗАНН.

В съдебно заседание, редовно упълномощеният процесуален представител на нарушителя поддържа жалбата.

Процесуалният представител на АНО изразява становище за законосъобразност и обоснованост на обжалваното НП.

След преценка поотделно и в съвкупност на събрания по делото доказателствен материал, Добричкият районен съд намира за установено следното от фактическа и правна страна:

В административнонаказателното производство не са допуснати съществени процесуални нарушения. АУАН е съставен от компетентно длъжностно лице в присъствието на законен представител на

санкционираното лице и на двама свидетели, и е редовно връчен. НП е издадено в рамките на законоустановения срок по чл.34 ал.3 от ЗАНН и съдържа реквизитите по чл.57 от ЗАНН.

С оглед изложеното съдът намира, че обжалваното НП е законосъобразно във формалноправен аспект.

От фактическа страна:

На 18.02.2022г., около 15.00ч., свидетелите Е. И. К., С. Н. П. и Т. Н. А. – инспектори в Д „ ИТ „ гр. Добрич извършили проверка на склад / борса / за дърва и въглища, находящ се в гр. Добрич, ул. „ Калиакра „ № 68, стопанисван от „ Ж. 23 „ ЕООД, ЕИК: ***. В хода на проверката инспекторите установили, че лицето Е. С. В., ЕГН: ***** подрежда и подава дърва за обслужване на машина за рязане и цепене на дърва, и го помолили да попълни Декларация във връзка с извършването на проверка по спазването на трудовото законодателство. В попълнената собственоръчно Декларация / л. 13 /, св. В. отразил, че работи в „Ж. 23,, ЕООД, в обект склад за дърва в гр. Добрич, ул. „ Калиакра „ № 68, с работно време от 13.00ч. до 16.00ч., с дневно трудово възнаграждение в размер на 30лв., с почивен ден – събота, и няма сключен граждански договор.

След извършена проверка в Д „ ИТ „ гр. Добрич на допълнително представените документи / Трудов договор № 031/18.02.2022г. и Справка за приети и отхвърлени уведомления по чл. 62, ал. 5 от КТ от 18.02.2022г. / във връзка с извършената проверка, свидетелите установили, че жалбоподателят, в качеството си на работодател е допуснал до работа на 18.02.2022г. лицето Е. С. В., като общ работник преди да му предостави копие от уведомлението за сключения трудов договор, заверено от ТД на НАП.

Предвид констатираното, на 11.03.2022г. св. Е. К., в присъствието на св. Т. А., св. С. П. и законния представител на наказаното лице образувала процесното административно наказателно производство, като съставил АУАН № 08-2200034, с който вменила на жалбоподателя административно нарушение по чл. 63, ал. 2 от КТ. АУАН бил надлежно връчен.

Въз основа на акта, за санкциониране на извършителя, предвид констатираното нарушение, на 08.04.2022г. било издадено обжалваното Наказателно постановление № 08-2200034/39 от Директора на Дирекция „ ИТ „ Добрич, в обстоятелствената част, на което административнонаказващият орган възприел описаната в акта фактическа обстановка. В диспозитива на

атакуваното наказателно постановление, за нарушението на чл. 63, ал. 2 от КТ, на основание чл. 416, ал. 5 във вр. с чл. 414, ал. 3 от КТ, на „ Ж. 23 „ ЕООД с ЕИК *** била наложена „ имуществена санкция „ в размер на 1500лв.

Описаната фактическа обстановка безспорно се доказва от показанията на разпитаните в хода на съдебното дирене свидетели, чиито показания съдът кредитира като обективни и непротиворечиви: Е. И. К. – актосъставител, Т. Н., С. П., Е. С. В., и от приложените по делото: заверено за вярност копие от трудов договор № 031/18.02.2022г., сключен между жалбоподателя и Е. В. на 18.02.2022г., справка за приети и отхвърлени уведомления по чл. 62, ал. 5 от КТ / л. 15 /, със съдържащо уведомление по чл. 62, ал. 5 от КТ с изх. № 08388223003582 / 18.02.2022г., 15.57ч., Декларация от лице, работещо по трудово / гражданско правоотношение, във връзка с извършването на проверка за спазването на трудовото и осигурително законодателство, на основание чл. 399 от КТ и във вр. с чл. 402, ал. 1, т. 3, чл. 402, ал. 2 от КТ и чл. 39, ал. 1 от АПК и чл. 40, ал. 1 от АПК и чл. 110, ал. 4 от ДОПК, попълнена от Е. В. / л. 13 / .

Предвид гореизложеното съдът приема, че вмененото на жалбоподателя нарушение е съставомерно с описаното в нормата на чл. 63, ал. 2 от КТ и безспорно доказано по следните съображения:

Разпоредбата на чл. 63, ал. 2 от КТ, съдържа императивна забрана за работодател да допуска до работа работника или служителя, преди да му предостави документите по чл. 63, ал. 1 от КТ. Нормата на чл. 63, ал. 1 от КТ регламентира задължението на работодателя да предостави на работника или служителя преди постъпването му на работа екземпляр от сключения трудов договор, подписан от двете страни, и копие от уведомлението по [чл. 62, ал. 3](#), заверено от териториалната дирекция на Националната агенция за приходите. В процесния случай по безспорен начин се установи от кредитираните показания на свидетели, а и от писмените доказателства: Трудов договор и справка от ТД на НАП, видно от които на 18.02.2022г. в 15.57ч. е било регистрирано уведомлението на Е. В. в ТД на НАП, т.е. същият на 18.02.2022г., около 15,00ч. е бил допуснат на работа от жалбоподателя без трудовият му договор да е бил регистриран в НАП и да му е връчен срещу подпис в справката на НАП, копие от уведомлението за сключения договор.

Що се отнася до твърденията на жалбоподателя, че св. В. е нямал лична карта, което е затруднило регистрирането в НАП на сключения трудов договор, съдът ги намира за неотносими към предмета на делото. Следва да се отбележи, че 57 минути след проверката свидетелят също не е разполагал с лична карта, но регистрацията на трудовия договор е била извършена.

Предвид гореизложеното съдът приема, че наказаното лице е годен субект на вмененото му административно нарушение по смисъла на §1, т. 1 от ДР на КТ.

Що се отнася до санкционирането на нарушителя за извършване на процесното нарушение, настоящият състав приема, че е неприложима разпоредбата на чл. 415в от КТ съгласно, която „ За нарушение, което може да бъде отстранено веднага след установяването му по реда, предвиден в този кодекс, и от което не са произтекли вредни последици за работници и служители, виновното лице се наказва с глоба или имуществена санкция в размер от 100 до 300 лв.”, тъй като ал. 2 на същия член гласи, че : „ Не са маловажни нарушенията на [чл. 61, ал. 1](#), чл. 62, ал. 1 и 3 и [чл. 63, ал. 1 и 2](#). „ Тълкувателно решение № 3 от 10.05.2011г. на ВАС по тълк.дело № 7/2010г. на ОСК е неприложимо в настоящия казус, тъй като е постановено преди влизане в сила на разпоредбата на чл.415в ал.2 от КТ.

Не е приложима и разпоредбата на чл. 28 от ЗАНН по силата на цитирания чл. 415в, ал. 2 от КТ, който като специален изключва приложението на общата разпоредба на чл. 28 от ЗАНН / Решение от 03.07.2014г. по к.а.н.д. № 339/2014г. на ДАС /

При определяне размера на имуществената санкция, административнонаказващият орган е съобразил разпоредбата на чл.27 ал.2 от ЗАНН, съгласно която при определяне на наказанието се вземат предвид тежестта на нарушението, подбудите за неговото извършване и другите смекчаващи и отегчаващи вината обстоятелства, както и имотното състояние на нарушителя и е определил размера на наказанието в предвидения минимум от 1500лв. в чл. 414, ал. 3 от КТ.

С оглед изложеното настоящата инстанция намира, че наложената санкция ще бъде достатъчна да се въздейства поправително и превъзпитаващо спрямо жалбоподателя.

Така мотивиран съдът приема, че наказателното постановление е обосновано и законосъобразно, а наложената имуществена санкция е в предвидения минимален разчер, поради което не може да бъде намалявана.

С оглед изхода на спора, както и изрично стореното от процесуалния представител на въззиваемата страна искане, и предвид разпоредбата на чл. 63, ал. 5 във вр. с ал. 3 от ЗАНН, следва да се присъди на Дирекция

„Инспекция по труда” със седалище Добрич сторените по делото разноси за юрисконсулт, като на основание чл. 63, ал. 5 от ЗАНН във вр. с чл. 37, ал. 1 от Закона за правната помощ и чл. 27е от Наредбата за заплащане на правната помощ, възнаграждението за юрисконсулт по настоящото производство следва да бъде 100 лв.

Предвид горното и на основание чл. 63 ал. 1 от ЗАНН, съдът

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА НП № 08-2200034/39, издадено на 08.04.2022г. от Директора на „ ИТ „ гр. Добрич, с което на „ Ж. 23 „ ЕООД, гр. Добрич, ЕИК: ***, за нарушение по чл. 63, ал. 2 от КТ, на основание чл. 416, ал. 5 във вр. с чл. 414, ал. 3 от КТ е наложена „ имуществена санкция „ в размер на 1500лв.

ОСЪЖДА „ Ж. 23 „ ЕООД, гр. Добрич, ЕИК: ***, представлявано от Д. П. Ж. ДА ЗАПЛАТИ на Дирекция „Инспекция по труда” със седалище гр. Добрич, сума в размер на 100 лева, представляваща юрисконсултско възнаграждение.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред Административен съд гр. Добрич в 14 – дневен срок от уведомяването на страните.

Съдия при Районен съд – Добрич: _____